

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Ite[m] filiu[m] fonte[m] e[ss]e p[ro]cessio[n]is hui[us], sicut e[st] &
p[ate]r, Psalmista dice[n]te, q[ua]m apud te d[omi]ne est fons uitæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

ra, in illa sacratissima cœnar. Nonne (inquam) tunc maxime in infirmitate nostra laborabat, & non erat species ei neq; decor, unde & uidimus eum (inquit Propheta) & non erat aspectus, & desiderauimus eum depectum & nouissimū uiros, uirum dolorum & scientem infirmitatem, & quasi absconditus uultus eius, & despectus. Proinde ne maiestas spiritus sancti maior uideretur uel tunc presentibus uel post futuris, ex eo quod homo eiusmodi dixisset, quē ego mittam uobis, recte & necessario addidit, à patre: & repetens, qui (inquit) à patre, id est, ab altissima procedit diuinitate, unde & credi uel agnosci debet quid sit altissimus ipse. Per hoc ergo simile, sicut iam dictum est, fides debet, ut firmior sit, adiuuari præsertim, quia non, sicut ubi dixit, & qui me recipit, quasi quandam negationem suppositum fuit dicēs, non me recipit, sed eū qui me misit: non enim (inquit) sicut illic ita & hic tali locutione usus est, ut diceret, quē ego mittā uobis, non ego mittā, sed is qui me misit.

¶ Item filium fontem esse processionis huius, sicut est & pater: Psal. m. dicente, quoniam apud te est fons uitæ.

Ca. V.

T igitur hauriamus uitam, & bibentes non sitiamus unquam, accedamus tam scienter quā fideliter ad hunc procedentē, non dubitantes filiū æque ut patrem huius esse processionis fontem. Vnde & cum Psal. m. dicamus tibi domine, quoniam apud te est fons uitæ. Vita enim spiritus sanctus est: & fons uitæ filius dei est: & dominus cui hæc loquitur, domine in celo misericordia tua, & cætera, usq; in ebriabuntur ab ubertate domus tuæ, & torrente uoluptatis tuæ potabis eos, quoniam apud te est fons uitæ, deus pater est. Sic ergo in hoc psalmo intelligimus fontē apud dominū, sicut in Euangelio, uerbū apud deum: flumen & de fonte, & de fontis uena procurrit, spiritus sanctus & de filio & de patre procedit. Flumen inquit, uerbi gratia: phison siue gyron profluit de fonte qui est apud paradysum: Fluminis impetus, qui lætificat ciuitatē dei, procedit de fonte qui est apud dominū, de uerbo quod est uel erat apud deū. At tamē similitudo hæc non est omnino perfecta. Nam paradysus & fons, terra & aqua, diuersa est substantia. Et fluuius localiter egreditur de fonte siue de terra illa. Fons autē & dominus, apud quem est fons uitæ, & ipsa uita scilicet spiritus sanctus, una substantia est. ¶ Vide nunc ordinē siue iuncturā uerborū. Cum dixisset: Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ, & torrente uoluptatis tuæ potabis eos, cām subiunxit, cur hoc deberet & unde posset fieri, dicens: Quoniam apud te est fons uitæ. Nam pro posse siue possibilitate talē præsens coniunctiua structurā facit. Dixi, torrente uoluptatis tuæ potabis eos, id est, perfectā & inestimabilem iocunditatem eis dabis: & hoc bene poteris facere, quoniam apud te est fons uitæ, de quo procedit spiritus sanctus, qui ipse est torrentis uoluptatis tuæ. Pro causā uero sic. Dixi, potabis eos, & hoc iccirco debes facere, quoniam ipsi credunt & confitentur, quod sit apud te ille fons uitæ.

¶ Ad eandem ueritatis rationem pertinere quod clamās dixit fons ille, si quis sitit, ueniat ad me, & bibat, & de fontis eiusdem apertione.

Ca. VI.

Omnē hoc est quod clamans dixit fons ille, filius ipse: Si quis sitit, ueniat ad me, & bibat. Qui credit in me, sicut dicit scriptura, flumina de uentre eius fluent aqua uiuæ. Cui rogo magis uel melius congruit quā fontis, ut dicat, si quis sitit, ueniat ad me, & bibat? Habet enim fons quod de semetipso effundat, habet (inquam) fons uitæ, qui apud te est domine, uitam, id est, uiuificantem spiritum qui ex ipso procedat & in os sitientis siue bibere uolentis, id est, in interiora animæ credentis, desiderantis, & uiuere uolentis, larga dignatione influat. ¶ Hinc & apud Zachariam Propheta scriptum est. In die illa erit fons patens domui Dauid & habitantibus Hierusalem, in ablutionem peccatoris & menstruatæ. Gaudemus enim, nomine fontis CHRISTVM dei filium in hac ratione designari, dum hoc intendimus quod nulli dubium esse debuerit, quod nunc Ecclesia Catholica firmiter credit, quia spiritus sanctus non minus à filio quā à patre procedit. Primū, in remissionem peccatorū, de quo uidelicet dato eiusdem spiritus sancti, & hic propheta dicit manifeste, in ablutionem peccatoris & menstruatæ, scilicet populi utriusq; peccatoris, populi gentilis: menstruatæ, synagogæ: cuius ex nobilioribus filijs unus Esaias, hoc ipsum confitetur et dicit, Et facti sumus ut immundi omnes nos, et

B 2 quasi

leget minor

Domine apud te est fons uitæ Psal. 35.

Gene. 2 Psal. 45

Psal. 35

Iohan. 7 Siquis sitit, ueniat ad me

Zach. 13 Fons patens in ablutione peccatoris & menstruatæ.

Esa. 64